

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Hvem der skal beskyttes, sagde jeg faktisk ret tydeligt allerede i indledningen af mit indlæg.

Jeg sagde, at reglerne for hjemmearbejde i høj grad tager sigte på den hjemmearbejdendes mulighed for at påberåbe sig den almindelige beskyttelse, som alle andre lønmodtagere har. Så vil jeg sige i forhold til diskussionen om fleksibel arbejdstid, som var en del af fru Charlotte Antonsens spørgsmål, at denne arbejdsform jo netop hænger meget sammen med arbejdstidsregler, og det er netop en af grundene til, at det er mest hensigtsmæssigt, at arbejdsmarkedets parter aftaler de spilleregler, der skal gøre sig gældende for arbejde hjemme.

Hvorvidt det er for at tage et særligt beskyttelseshensyn til fagforeningerne. Det spørgsmål taler for sig selv. Det har en ren polemisk karakter, som jeg ikke ønsker at gå nærmere ind i.

Til hr. Jens Vibjerg kan jeg sige: Jeg har ikke nogen patentløsning på, hvordan hr. Jens Vibjerg kan kontrollere sin sekretær, men jeg kan på antallet af spørgsmål, der er blevet rejst i løbet af dagen, se, at der ikke har været mange fritimer ude i solskin.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Bjarne Laustsen (S):

Arbejdersangen om Jens Vejmand »Hvem sidder der bag skærmen« har fået en ny betydning. Nu sidder medarbejderne dog foran skærmen. Dengang var der ingen regler, men det er der nu, og det er vi tilfredse med.

Dermed er vi heller ikke enige med forslagsstillerne, der ikke ønsker, at arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn skal gælde ved hjemmearbejde. Vores arbejdsmiljølov er en beskyttelseslov, der sikrer den enkelte lønmodtager en minimumsbeskyttelse.

Socialdemokratiet mener ikke, at der er grund til generelt at fritage hjemmearbejdspladser. Alene definitionen af hjemmearbejde er heller ikke uproblematisk. Ingen kan vel i ramme alvor finde på at foreslå, at dagplejerne ikke skulle være omfattet af arbejdsmiljøloven.

Men i Socialdemokratiet er vi godt klar over, at der er kommet en masse nye spændende arbejdspladser, også dem derhjemme, især inden for IT-branchen, men at der er mange der ikke et argument for at gøre området lovløst.

Vi ser faktisk allerede en række af nye typer arbejdsskader inden for denne sektor. I dag findes der allerede en lang række undtagelser, som ministeren også var inde på.

Dernæst er vi af den opfattelse, at det må være arbejdsmarkedets parter, der må være bedst til at aftale retningslinjerne for dette hjemmearbejde. Dermed sikrer vi os, at reglerne bliver implementeret i overenskomsten, og at de dermed indgår i virksomhedens sikkerhedsarbejde.

Arbejdsministerens tilsagn om sammen med arbejdsmarkedets parter at se på arbejdstidsdirektivets art. 17 om yderligere fleksibilitet på området lyder ganske udmærket, men generelt vil vi afvise beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Bjarne Laustsen afviser meget hurtigt beslutningsforslaget. Jeg vil gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, om han ikke er klar over, at der er andre typer hjemmearbejde; der er kontorhjemmearbejde.

Jeg vil også gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, om det ikke er rigtigt, at en meget stor del af danske hjem i dag har en computer. Hr. Bjarne Laustsen bedes venligst fortælle mig: Hvad er forskellen på, at man sidder privat derhjemme og arbejder ved sin computer, og at man gør det for en arbejdsgiver?

Howdan vil hr. Bjarne Laustsen i øvrigt kontrollere, at arbejdstidsreglerne faktisk bliver overholdt, hvis det foregår i hjemmet?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører hr. Bjarne Laustsen, om han finder, at det er i tråd med moderne familiepolitik, at man ikke kan få lov at tage et par timer fri om eftermiddagen og være sammen med sine børn og så sætte sig til computeren et par timer om aftenen, når børnene er lagt i seng, og så møde på arbejde næste dag til almindelig arbejdstids begyndelse. Er den holdning stadig væk helt fjern for den socialdemokratiske ordfører?

Jeg tror vel, at intentionerne både hos arbejdsministeren og hos Socialdemokratiet er gode nok, men det er jo udtryk for en holdning, hvor man må have den opfattelse, at de pågældende er født 50 år for sent.